

Quan Millet era patró de la FAES

Un dels misteris que el judici del 'cas Palau' no resoldrà –perquè no l'està jutjant– és la coincidència en el temps de l'alineació de Fèlix Millet amb el 'think tank' català del PP (l'Institut Catalunya Futur de la FAES) i el més gran pressupost que el Ministeri de Cultura ha donat per al Palau de la Música.

Reportatge d'Àlex Milian

El 2010, Fèlix Millet (a l'esquerra) explica les obres d'ampliació del Palau de la Música al president del Govern José María Aznar, acompanyat de l'arquitecte Oscar Tusquets i la delegada del Govern a Catalunya, Julia García Valdecasas.

El juny de 2003, el pujolisme estava en el seu ocàs i ho sabia; per contra, l'aznarisme estava igualment a punt d'ensorrar-se però se sentia en el seu zenit. El Pacte del Majestic –entre CiU i PP– havia afe-

blit Jordi Pujol, sobretot en la segona legislatura d'Aznar, i el líder omniscient de Convergència havia anunciat la seva retirada. Per contra, Aznar es vantava d'una recuperació econòmica prodigiosa, es feia fotos amb els amos del món

a les Açores i posava els peus damunt la taula de George Bush Jr amb fatxenderia castellano-texana.

Alguns patricis barcelonins, com Fèlix Millet o Joan Antoni Samaranch, interpretarien que Espanya anava bé, que el Majestic era un camí pel qual calia seguir i que el nou candidat del PP a la Generalitat, l'ex-ministre d'Indústria, Josep Piqué, aportaria a la sucursal catalana del partit un estil que els resultava familiar i proper. Ningú no podia predir, és clar, l'ensorrament del PP l'any següent, després dels atemptats de l'11M, i l'esperpèntica comèdia de les "dues línies d'investigació" que va precedir la victòria de Rodríguez Zapatero el 14 de març.

Aquell juny de 2003, doncs, Josep Piqué presentava a Barcelona la "delegació" catalana del *think tank* del PP, l'Institut Catalunya Futur, un laboratori d'idees perquè Piqué pogués remenar propostes centralistes amb semblança catalanista –"que se consiga el efecto sin que se note el cuidado", que deia Felip V.

En la inauguració d'aquell nou institut, Piqué va presentar els membres del nou consell de la Fundació, el més sorprenent del qual era el president del Palau de la Música Catalana, Fèlix Millet, que un any abans estava donant suport a Josep Espar Tico com a candidat a presidir Òmnium cultural. A més de Millet, hi havia l'ex-ministra de Ciència i Tecnologia Anna Birulés, l'ex-president del COI- Joan Antoni Samaranch, l'escriptor Luis Racionero o l'hotelier Pau Guardans, a banda de noms del Partit Popular de Catalunya que marcarien el futur de la formació: Francesc Vendrell, en aquell moment mà dreta de Piqué; Alicia Sánchez Camacho o Alberto Fernández Díaz.

Millet apareixia com el fitxatge estrella de Piqué entre els nous caps pensants de la FAES "regional" que havia de donar una patina de catalanisme al partit d'Aznar. Com anys després li diria Millet al periodista Andreu Farràs a *L'osi català*, ell era un dels 400 ("som unes 400 persones que ens trobem a tot arreu"). Ell

Josep Piqué (a la dreta), el dia de la presentació de l'Institut Catalunya Futur de la FAES, amb l'ex-ministra Anna Birulés i el novel·lista Luis Racionero, al seu costat.

representava el Palau de la Música més que les muses de Domènech i Montaner, ell era el Palau de la Música.

Els misteris de les ajudes públiques són insondables i aquell 2013, casualment, el Palau de la Música va obtenir un "ajut extraordinari" del Ministeri de Cultura, el més elevat de la seva història: tres milions d'euros. El Ministeri que liderava la ministra Pilar del Castillo va atorgar al Palau una aportació extra que va encendre totes les alarmes. Piqué va haver de respondre a les suspicàcies periodístiques i polítiques, "especulacions" –va dir ell– que són "un bon exemple que al nostre país de vegades s'exerceix una certa coacció dels drets dels ciutadans". Piqué insinuava d'aquesta manera el que després populars i Ciutadans han repetit reiteradament: que la pressió social del catalanisme és tan dura que obliga la resta a conformar una "majoria silenciosa" que no s'expressa. Les paraules de Piqué, concretament, van ser que Millet "com qualsevol altre ciutadà de Catalunya, té tot el dret de formar part dels patronats dels instituts que cregui convenient" i va afegir "que a partir d'aquí s'iniciï una espècie de caça de bruixes vol dir que el país encara ha de

recórrer cert camí en la seva tradició democràtica".

Fora de sospites

El judici pel *cas Palau* no inclou finalment cap referència a l'ajut extra del ministeri al Palau de la Música aquell 2003 ni tampoc a la sospitosa recaptació de donatius que va rebre l'Institut Catalunya Futur aquell any. Tot i que hi ha nou milions d'euros que no se sap on han anat a parar, el judici ignora aquestes ramificacions de la trama del *cas Palau*. L'actual portaveu de Catalunya Sí Que Es Pot, Lluís Rabell, demanava fa quatre anys, en qualitat de president de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), que el jutge del *cas Palau* investigués també la donació de més d'un milió d'euros a la branca catalana de la FAES. Però el jutge ho ha desestimada.

Finalment, l'escrit de l'acusació presentat per la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona en el judici del *cas Palau* no ha volgut renunciar als dubtes que obria aquella operació: "Hi ha informacions que apunten al fet que l'acusat Fèlix Millet podria haver desviat a l'entorn de 2.000.000,00 € a la FAES, funda-

ció del PP, com a contraprestació per l'aportació del Ministeri de Cultura a les obres de reforma del Palau, sense que l'escassa instrucció practicada respecte a això hagi pogut aportar indicis suficients als efectes d'imputació a cap responsable d'aquella fundació".

Ni l'Institut Catalunya Futur ni la FAES són, doncs, imputats a causa d'una "escassa instrucció".

Els dos milions d'euros esmentats són donatius rebuts per l'Institut Catalunya Futur, curiosament la mateixa xifra que els tècnics de la FAVB no veuen justificada com a despeses d'obres en el Palau.

Allò que serveix per sospitar de finançament il·legal de Convergència Democràtica –entrades d'ajuts públics al Palau i entrades de donatius a la fundació del partit– no ha estat suficient per aixecar sospites sobre el finançament del PP.

El 2009, quan va saltar el *cas Palau* i es va recordar la vinculació de Millet amb l'Institut Catalunya Futur, el secretari general de la FAES, Jaime García-Legaz, va afirmar que van "prescindir" de Millet com a membre del consell assessor perquè "la seva implicació va ser zero". ●